

15 Temmuz Hıyanet Darbe girişimi gecesi ve öncesiyle ilgili, hem resmi makamların, hem yandaş yazar ve yorumcu takımının; aynı konuda birbirinden çok farklı ve aykırı beyanları, kafalarda bazı haklı kuşklar ve sorular oluşturmaktaydı. Önce, bu darbeyi asıl önleyen halk mıydı, yoksa TSK içindeki diğer subaylar ve komutanlar mıydı? ABD projeli ve CIA destekli bu hıyanet kalkışmasına katılan Hava, Kara, Deniz ve Jandarma birliklerinin oranıyla, katılmayıp karşı çıkan TSK kuvvetlerinin oranı niye açıklanmazdı? Bu darbe girişimi bahanesiyle, neden TSK'nın tamamı her fırsatta töhmet altına alınmaya ve suçlanmaya çalışılırdı? Yoksa 15 Temmuz hıyaneti, TSK'yı karalama ve etkisiz kılma planlarını uygulamaya gerekçe mi yapılmaktaydı?

Daha önce FETÖ'yle işbirliği halinde tezgâhladıkları Ergenekon davalarında, düzmece ithamlarla suçlayıp müebbetle yargılanan ve yıllarca hapiste yatırılan pek çok general ve albayın sonunda görevlerine iade edilmesi ve bugün terfi ettirilmesine benzer durumların, 15 Temmuz'la ilgili davalarda da yaşanmayacağına bir garantisi var mıydı?

E. MKYK üyesi bir AKP'linin: *“İstesek de, istemesek de, 15 Temmuz'dan sonra Türkiye'de yeni bir devlet kurulmaktadır; ve bu yeni devletin kurucu lideri ise Sn. Recep Tayyip Erdoğan'dır!”* hezeyanları, hatta 15 Temmuz meydan savaşının(!) muzaffer komutanı Sn. Erdoğan'a *“Meclis kararıyla Mareşallik ünvanı verilmesi”* safsatmaları, acaba sadece bazı dalkavukların şarlatanlığı mıydı, yoksa zıvanadan çıkmış ve şımarıp haddini aşmış kafaların krallık saplantısı mıydı?

Bütün bu girişimler, artık iyice yıpranan ve yozlaştırılan KEMALİZM'in yerine, şimdi TAYYİBİZM'i yerleştirme hazırlıkları mıydı? Evet Atatürk'ten sonra ve Atatürk'e rağmen uydurulan ve uygulanan Batıcı Kemalizm'i de şimdi İslamcı Tayyibizm'i de aynı odaklar kurgulayıp kullanmaktaydı. Şu farkla ki, Kemalizm'e Batıcılık ve çağdaşlık kılıfı takılmıştı, Tayyibizm'e İslamcılık ve demokratlık jelatini sarılmıştı. Hatta Tayyibizm'in tapıcıları, Kemalizm'in kullarından daha bağınazdı.

Yandaş Nagehan Alçı'ya göre TSK içinde *“Erdoğanlı”* bir ekip bulunmamaktaymış!..

TSK'daki Ülkücüler: Şu sıralar TSK içinde ülkücüler ile ulusalcı-solcu denilen askerler arasında ciddi bir gerilimin olduğu açık. Maalesef iki grup da, ülkemizin düşmanı FETÖ

ile mücadeleyi unutup birbirlerine düştüler ama diğer yandan bu gruplar da homojen değil. Mesela ülkücüler şu an ikiye ayrılmış durumda. Bir grup ülkücü subay aynen Devlet Bahçeli tavrında ve ülkenin bekası için Tayyip Erdoğan'ın liderliğinin hayati olduğuna inanıyor. Ama diğer yandan Devlet Bahçeli ile Erdoğan'ın muhalifi ve ultra-seküler ülkücüler de var. Devletin bazı kurumları, TSK içindeki ülkücüleri "Devletistler" ve "Meralistler" olarak ikiye ayırıyor. TSK içindeki ülkücüler arasında Meral Akşener'i destekleyen epey subay olduğu da tespit edilmiş.

TSK'da CHP'li Kemalistler: Ulusalçı-solcu denilen subaylar da homojen değiller ve ikiye ayrılıyorlar: "Kemalistler" ve "Perinçekistler". Fakat buradaki "Kemalist" Atatürk'ü değil Kemal Kılıçdaroğlu'nu anlatıyor. Zaten tüm TSK mensupları kendine Atatürkçü diyor. O tanımlayıcı değil. Ulusalçı subayların bir kısmı CHP'yi yani Kılıçdaroğlu'nu desteklemeye devam ediyor ve Erdoğan'a koyu muhalifler. Öte yandan Doğu Perinçek'e ve Vatan Partisi'ne sempati duyan epey sayıda subay da var. Fakat bu "Perinçekist" subayların Aydınlık hareketi mensubu ve Doğu Bey gibi Marksist-Maoist olduğu düşünülmesin. Böyle bir örgütlenme değil bu. TSK içinde Marksist grup yok. Fakat Doğu Perinçek'in son 10 seneki şahsi mücadelesinden etkilenen bir subaylar grubu var. İşte bunlar CHP'den kopup Perinçek'e yaklaşanlar... Komutanlarının çoğu bu süreçte süklüm püklüm olurken Perinçek

'in tavizsiz duruşu bu subayları etkilemiş.

TSK'daki Perinçekçiler: Doğu Perinçek'in neredeyse hiçbir fikrine katılmam ama sistematik bir stratejiyle bu kadar çok sayıda emekli ve muvazzaf subayı kendi liderliğine bağlaması hakikaten büyük bir siyasal başarı. Düşünsenize, anti-komünist olmakla övünen TSK'nın içinde komünist bir lider bu kadar büyük nüfuz sağlıyor. Bence bu başarıda Perinçek'in 17-25 Aralık sürecinde de diğer muhaliflerden farklı olarak Gülenistlere karşı mücadelesini aynı tutarlılık ve sertlikte sürdürmesinin payı çok. Maalesef geri kalan muhalefet 17-25 Aralık sürecinde Erdoğan'ın devrilmesi için Gülenist darbecilerin tarafını tutmuştu.

Olmayan Tek Grup: AKP'liler!?

Sonuç olarak tüm bu hengâme içinde bir de hâlâ alt kademelerde çok olan Gülenistler var. Bunların bir kısmı O.K. gibi bu örgütten ayrıldığını söylüyor. Devlete bilgi veriyorlar vs. Diğer yandan "Kemalist görünümlü Gülenist" tabir edilen de çok subay var. Fakat bu kadar farklı grup içinde AKP ve Erdoğan'ın sempatzanı olarak tanımlanabilecek tek bir grup olmaması çok ilginç değil mi? Ve buna rağmen "Erdoğan kendi ordusunu kuruyor" gibi laflardan geçilmiyor...[1]

Bu asılsız iddialar niye ortaya atılırdı? 15 yıldır tek başına iktidar olan Erdoğan, defalarca komuta kademesini değiştirdiği; 15 Temmuz 2016 sonrası Yüksek Askeri Şura'da bütün FETÖ'cülerini tasfiye ettiği, Askeri Liseleri ve Harp Akademilerini kapatıp istedikleri talebeleri yerleştirdikleri bilinip dururken, hâlâ "TSK içinde, Ülkücüler var, CHP'li Kemalistler var, Doğu Perinçekçiler var, hatta Fetullahçılar vardır; ama asla AKP'li gruplar ve Erdoğanlılar oluşmamıştır!.."

iddiaları, acaba:

"Madem içinde AKP'li yandaşlar ve Erdoğan'a bağlılar bulunmuyor, öyle ise bu ordunun dağıtılması ve tamamen değiştirilip hizaya sokulması lazımdır!"

kanaatini pompalamak ve halkı TSK'ya karşı kin ve nefretle doldurmak amaçlı mıydı? Veya

' "her an yeni bir darbe olabilir!"

kuşkusunu gündeme taşıyıp, TSK'ya yönelik tahribatlara kılıf hazırlama kasıtlı mıydı?

Elbette yeni görevlerine atanan komutanlarımız da diğer TSK mensupları gibi, bu makam ve sorumluluklara ehil ve layık insanlardı. Ancak yeni atananlarla, emekliye ayrılanlar arasında bu ayırımı-kayırmacı yaklaşımlar açıkça bir fesatlık ve kışkırtıcılık anlamı da taşımaz mıydı?

Bu yandaşlara göre: Sıranın bozulması nasıl okunmalıymış?

Adnan Özbal'ın önündeki 4 isme rağmen Deniz Kuvvetleri Komutanlığına getirilmesi, TS K içindeki terfi mekanizmasında yeni bir sayfa açılması anlamını taşırdı. Artık aşağı yukarı kimin ne zaman nereye geleceğinin belli olduğu dönem kapanmıştı. Bu belli kriterlere göre her türlü sürprizin yaşanabileceğinin işareti sayılmalıydı. TSK'da, artık kararı sivillerin aldığı, Cumhurbaşkanı'nın ve hükümetin ordu üzerindeki denetim ve kontrolünün arttığı bir göstergesi olarak okunmalıydı. Geçmişte bütün darbeler ve askeri müdahaleler siyasi iktidara bağlı olmayan, kendilerini siyasetçinin üzerinde sanan kafalar tarafından yapılmıştı. Siviller bu kafalarla çalışmaya mecbur bırakılmış, yani bir anlamda "celladını göz göre göre kabul etmek zorunda kalmıştı". Artık bu düzen değişmiş durumdaydı. Tabi ki terfi mekanizmasında temel kriterler, sivil iradeye bağlılık ve performans olmalıymış... Araya siyasi tercihler ya da bağlantılar asla sokulmamalıymış. Ordu içinden bazı kaynaklar, alt rütbelerde böyle bir tehlike doğabileceğine dikkat çekse de "Güçlü ve işini yapan bir ordu siyasi iktidarın da gücüdür" şiarıyla mekanizmanın doğru yürüyeceği kanaatini taşımaktaymış..."[2]

Bütün bu iddiaları; "AKP iktidarı eliyle, TSK'yı ABD ve İsrail'in dolaylı güdümüne sokma çabaları" olarak yorumlamak çok mu haksız ve yanlış bir yaklaşımdı?

Nagehan Alçı'yla aynı mutfaktan beslenen Hürriyet yazarı Verda Özer de: "AKP'nin TSK'da taban ve taraftar bulamadığı" safatasını haftalar önce köşesine taşımıştı.

AKP'nin neredeyse 15 yıldır iktidarda olmasına rağmen TSK içindeki taraftarı çok azınlıktaymış. Halkın neredeyse yüzde 50'sinin oyunu alan bir partiyle askerin arasında, hâlâ ciddi bir uçurum varmış... 15 Temmuz, Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) içindeki FETÖ yapılanmasını gözümüzün önüne çıkarmıştı. Kalkışmanın yıldönümü yaklaşırken, basında orduyla ilgili hararetli bir tartışma başlatılmıştı. Bugün TSK içinde hâlâ büyük bir

FETÖ'cü kitle var mıydı? İddia edildiği gibi darbe peşinde koşanlar çoğunlukta mıydı? Ve yazılıp çizildiği gibi ordu içinde AKP destekçileri sadece yüzde 1 kadar mıydı?

Ordunun Yüzde 85'i Ultra-Laikmiş!

Artık “milli güvenlik uzmanımız” haline gelen **Metin Gürcan**'la konuşuyorum. **Gürcan** eski bir asker ve Sabancı Üniversitesi'ne bağlı İstanbul Politikalar Merkezi'nde (IPC) araştırmacı. Doktorasını da

“TSK'nın kurumsal dönüşümü”

üzerine yapmış.

Gürcan

, doktora tezi sırasında ordu içinde geniş çaplı bir anket yapmış. Öncelikle şöyle genel bir eğilim olduğunu söylüyor: Atatürkçülük, subayların yüzde 85'inin temel değeri, yaşam felsefesi. Ancak alt rütbelere (yani yüzbaşı ve altı) daha kariyerist, yani kendi kariyerlerine dönükler. Rütbe yükseldikçe (binbaşı ve üstü) askerlerin siyasi görüşü ve değerleri daha öne çıkıyor. Dolayısıyla üst rütbelerde laiklik hassasiyeti çok daha yüksek.

Gürcan, ordunun yüzde 85'inin **“ultra-laik”** olduğunu söylüyor. Bu tanımı dolduran ise **“dindarlık”**

anlayışı. Bunu da anketinde 4 kriter üzerinden sorgulamış: Oruç tutma, ahiret inancı, faiz algısı ve din-bilim ilişkisi. Bu yüzde 85'lik kesim, dinin kamuda görünür olmasına özellikle karşı. Alt rütbelere indikçe laiklik hassasiyeti zayıflıyor.

Gürcan

'a göre Kemalist, NATO'cu, Avrasyacı, ülkücü gibi tüm kategoriler bu yüzde 85'in içinde. Yani hepsi Atatürkçü ve ultra-laik; sadece kimi merkez sağa, kimi ise merkez sola daha yakın.

TSK'nın 'Hâlâ Yüzde 15'i FETÖ imiş!..

Bununla birlikte **Gürcan**, ordunun genelinde siyaseten sağa doğru bir kayış olduğunu gözlemliyor. Anlaşılan hem Irak ve Suriye'deki gelişmeler, hem de 15 Temmuz sonrası süreç milliyetçi damarı güçlendirmiş. Bu anlamda terörle mücadelede başı çektiği için Kara Kuvvetleri'nin **“en merkez sağda”** olduğunu söylüyor. Deniz Kuvvetleri de -daha çok sahil bölgelerinden asker aldığı için- laiklik hassasiyeti en yüksek kuvvet. Hava Kuvvetleri ise **“ortada”**.

Gelelim yüzde 85'ten geriye kalan yüzde 15'e. Gürcan bu kesimi "radikal" diye niteliyordu. FETÖ'cü askerleri de bu gruba dahil ediyordu. Ancak: FETÖ bağlantılı askerlerin üst rütbelerde başarıyla temizlendiğini özellikle vurguluyordu. Binbaşı ve altındaki rütbelerde ise "hâlâ büyük oranda FETÖ bağlantısı var" diyordu. Dolayısıyla ordu genelinde hala aşağı yukarı yüzde 15'lik bir FETÖ'cü gruptan bahsediyordu. Bu oranlara baktığımızda ise AKP'yi destekleyen kesimin hakikaten yüzde 1 civarında olduğu ortaya çıkıyordu. Dolayısıyla bu rakamlar, TSK'nın toplumun ciddi bir bölümünün eğilimini yansıtmadığını gösteriyordu.

Mesele AKP Değil, Erdoğan'mış!

Metin Gürcan, TSK içinde AKP desteğinin düşüklüğünü şöyle açıklıyordu: "Orduda iki temel yarılma olageldi: Laiklik ve üniter devlet yapısı. Son zamanlarda ise bir 3.'sü ortaya çıktı: Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ı destekleyenler ve desteklemeyenler."

Bunu da 2 sebebe bağlıyordu. 1.'si; AKP'nin ordu içinde kurumsal parti kişiliğinin zayıflaması ve **Erdoğan**

'in şahsi karizmasının güç kazanmasıymış... 2.'si ise; 15 Temmuz kalkışmasının bir beka sorunu yarattığı, sonrasında 2. Kurtuluş Savaşı'nı verdiğimiz ve

Erdoğan

olmadan bu mücadelenin başarılı olamayacağı inancıymış... Ona göre

Erdoğan

'in 15 Temmuz sonrası orduya yönelik izlediği politikayı destekleyenler, alt rütbelerde yüzde 50 civarındaymış... Desteklemeyenler de yüzde 50 sınırındaymış... Üst rütbelerde ise desteklemeyenler yüzde 70'lere çıkmaktaymış...

Gürcan

buna referans olarak, en çok subay ve astsubay lojmanının bulunduğu Ankara Oran'daki askeri yerleşkeyi gösteriyor; 16 Nisan referandumunda buradaki sandıklardan çıkan

"**hayırcılar**"

yüzde 70 civarındaymış...

Erdoğan

'a yüzde 30'luk desteğin ise tamamen konjonktürel, yani geçici ve içselleştirilmemiş olduğu açıkmiş...

"**İçselleştirilmiş reisçilik**"

diye tanımladığı

Erdoğan

desteğini ise,

"**çok çok çok düşük**"

diye tanımlamış...

Ezcümle ortaya şu çıkıyormuş: TSK, toplumun ciddi bir bölümünün siyasi görüş ve

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
27 Eylül 2017

değerlerini yansıtmıyormuş. Ancak ordumuzun toplumu yansıtmayan başka yönleri de bulunuyormuş. Özellikle farklı etnisite ve dinlerden askerlerin ve kadınların oranı konusunda da... (kuşku duyuluyormuş!)

Oysa bu oranların kesinlikle gerçekleri çarpıtıldığı ve sadece hazırlayanların kendi hayal ve arzularını yansıttığı açıktır. Biz samimiyetle iddia ediyoruz ki, kahraman ordumuzun büyük çoğunluğu: Gerçek Atatürkçülüğe, örnek laikliğe, yüksek demokrasiye, müspet milliyetçiliğe bağlı olarak; bizi millet yapan mayamız ve kimyamız sayılan İslami değerlere sahip ve saygılı, yeniden büyük Türkiye ve Adil bir Dünya düzenine sevdalı, inançlı, vakarlı ve kararlı milli şuurlu insanlardır. Zaten böyle olması normaldir, doğaldır, bunun aksi iddiaları saptırmadır, safsatadır.

TSK personel kanunundaki değişiklik darbeye hazırlık mıydı?

Dikkat buyurun: 15 Temmuz darbe girişiminden tam bir gün önce; 14 Temmuz 2016 da, Resmi Gazete'de yeni "**TSK Personel Kanunu**" yayımlanarak yasalaşmıştı. Hayret uyandırıcıydı, çünkü bu, yasa değişikliğinin **12. maddesi terör eylemlerine karşı askere sokağa çıkma imkânı** sağlamaktaydı.

5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 11'inci maddesine yapılan ekleme şöyle başlamaktaydı: "**Genel kolluk kuvvetlerinin imkân ve kabiliyetlerini aşan durumlarda terörle mücadele için gerekli olması veya terör eylemlerinin kamu düzenini ciddi şekilde bozması hâlinde**

İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla Türk Silahlı Kuvvetleri görevlendirilebilir."

Hatırlayacaksınız FETÖ darbe davalarında sanık olan askerlerin yaptığı en yaygın savunma: "**Bize 'terör saldırısı olacak' denildi...**" iddiasıydı öyle ki, 15 Temmuz akşamı bir grup asker köprüye çıktığında ilk yayılan dedikoduya göre; "terör saldırısı" yapılmıştı. Oysa "terör ihtimali varsa polis önlem alırdı, asker neden köprüye çıksındı?" Çünkü 15 Temmuz'dan bir gün önce, TSK Personel Kanunundaki bir değişiklikle "Terör eylemlerine karşı hükümet kararıyla askerlere sokağa çıkma yetkisi tanınmıştı.

Kanunun önceki halinde *askeri birliklerden yardım istenmesi* il valilerine tanınan bir yetkiyken, bu sefer, kapsamı genişletilerek Bakanlar Kurulu'na yani *Hükümet'e* de verilmiş olmaktadır.

Böylece ülke genelinde, Hükümet'in oluruyla,

askere teröre karşı sokağa çıkma izni

çıkarılmıştı. Henüz 15 Temmuz olmamış vaziyette ve ortada OHAL yok iken tutup, ancak Anayasa'nın 119 ve devamı maddelerinde düzenlenen OHAL usulüne başvurulmasına gerek kalmadan benzer uygulamaların yasallaşması, sadece bir tesadüf mü sayılmalıydı?

Bu yasa değişikliğine göre; polis bile askerin emrine sokulmaktaydı: "Askeri birliklerin belirli görevleri genel kolluk kuvvetleriyle birlikte yapması hâlinde komuta, sevk ve idare askeri birliklerin en kıdemli komutanı tarafından üstlenilir"

ifadeleri açıktı. Askere verilen yetki çerçevesinde mahkeme kararı olmadan evlere girme izni dahi komutanın kararına bırakılmıştı:

"Konuta, işyerine veya kamuya açık olmayan kapalı alanlar ile bunların eklentilerine can veya mal güvenliğinin sağlanması ya da kişinin yakalanması amacıyla münhasır olmak üzere, yetkili birlik komutanının yazılı emriyle girilebilir. Birlik komutanının kararı yirmi dört saat içinde hâkim onayına sunulur" ifadeleri yer almaktaydı.

Dahası; bu süreçte suç işleyen askere de geniş bir yasal koruma zırhı sağlanmıştı. İşlenen suçlar, "**askeri suç**" sınıfına sokulurken "**soruşturma izni verilene kadar yakalama, gözaltı ve tutuklama tedbirlerine başvurulamaz**" hükmüyle

asker, yargı karşısında koruma altına alınmıştı.

Ve hatta suç işleyen asker için tazminat davası şahsa değil devlete açılacaktı. Yani bu kanun değişikliği ile "bir terör durumu"nda askere hem sokağa çıkma, hem de istediği tedbiri alma yetkisi sağlanmıştı. Asıl ilginç bu durum darbeden sadece bir gün önce yasallaşmıştı.

Kanun Darbeyi Kolaylaştırdı mı?

Elbette "darbe" kararı kanunla alınamazdı. Ancak öyle anlaşılıyor ki bilerek ya da bilmeyerek birileri darbeye doğru giderken askerin ülke sathında müdahale imkanını genişletmiş olmaktadır. Kanun tasarısı 21-23 Haziran 2017 tarihleri arasında Meclis'te de sert tartışmalara yol açmıştı. Anadolu Ajansı'nın tasarıya ilişkin tartışmaları yansıtan haberi, "**HDP: 'TSK Personel Kanunu tasarısı darbe anlaşmasıdır'**"

başlığıyla medyada yer almıştı.

Konu üzerine konuşan Meral Daniş Beştaş, AA'nın haberine göre **“asker siyasette artık belirleyici bir rolde olacak. Türk Silahlı Kuvvetleri ile hükümetin darbe konusunda anlaşmasıdır. Bu bir darbe anlaşmasıdır. AKP iktidarı askere elini vermişti, şimdi kolu da gidiyor, yakında bütün gövdesi gidecek”**

ifadelerini kullanmıştı. Meclis tutanaklarına yansıyanlara göre Sırrı Süreyya Önder ise **“Ordu mu size darbe yapacak, başka güçler mi yapacak? Bütün devleti a'dan z'ye zapturapt altına almışsınız, bu telaş niye? Bu on dört yılın cevabı, sizin bu telaşınızda saklıdır”**

diye sataşmıştı. Bu tartışmaların sonunda teklif, 23 Haziran 2016'da 251 oyla kabul edilip, 30 Haziran'da Cumhurbaşkanı Erdoğan'a sunmuşlardı. Erdoğan yaklaşık 2 hafta beklettiği tasarıyı 13 Temmuz'da imzalamış, ertesi gün 14 Temmuz'da Resmi Gazete'de yayınlanarak yasalaşmıştı. Ve bir gün sonra ise 15 Temmuz FETÖ darbesi yaşanmıştı. Bütün bu şüpheli ve şaibeli gelişmelerden sonra;

Yine mi Kandırıldık?

Tesadüf

denilmeyecek kadar çok olgu vardı. 15 Temmuz darbe girişiminden sadece bir gün önce Türkiye,

“darbe geliyor”

sesleriyle askeri sokağa çıkaracak yasayı kanunlaştırmıştı. OHAL'den bir hafta önce fiilen OHAL'e izin çıkmıştı. Herhalde AKP iktidarı bu konuda da yanlış yaptığını düşünüyor olmalıydı. Belki de darbecilerin oyununa geldiğine inanmaktaydı. Öyle ya, askere sokağa çıkma yetkisi veren kanundan sadece iki gün sonra, hafriyat kamyonlarını sokağa çıkmasınlar diye askeri birliklerin kapısına yığınlar yine AKP'li belediye başkanlarıydı! Peki yine mi kandırıldık ya da kandırılmaz mıydık?” diyenler haksız mıydı?

Ve asıl soru şuydu: Bu ülkeyi yöneten AKP iktidarı ve Sn. Erdoğan mıydı, yoksa başkaları mıydı?

Ergün Diler'in gizli TSK düşmanlığı!

Erdoğan yalakalarından Ergün Diler, yalanlarla doğruları harmanlayıp şunları yazmıştı:

“Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye'deki en büyük darbeyi 1 Ocak 2012'de alivermişti. Ricciardone'nin görevi, Gülen ve ekibiyle birlikte (hareket ederek) Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığı'nın MİT'e devredilmesini önlemektir. 2010 Kasım'ında, Gülen ve ekibi sistemin MİT'e devredilme ihtimalini ABD'ye ilettiler. Raporlar çok detaylı verilmişti. Zaten kimsenin bundan haberi yokken devir işlemini ilk duyuran

Bugün Gazetesiydi.

Bunun üzerine ABD de, çok güvendiği isimlerden biri olan Ricciardone'nin atanma onayını güçlü bir şekilde hızlandırıp, 1 Ocak 2011'de Ankara'ya gönderdi. Ricci gelecek içerideki

Dostlarıyla

el ele verip GES operasyonunu tersine çevirecekti... Ricciardone hızlı bir şekilde harekete geçti. Fark etmedik! Belki şimdi unuttuk ama 2011 Türkiye için çok sert geçti!

• **Ergenekon ve Balyoz davaları hız kazandı.**

• **Amerikan karşıtı son askerler de cezaevine alındı.**

• **MHP'nin ABD'ye yakınlaşması için 2010'da Deniz Baykal için kullanılan gizli kamera sistemi çalıştırıldı.**

• **Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner ve 3 Kuvvet Komutanı istifaya mecbur bırakıldı.**

• **Ankara'da birçok terör saldırısı yaşandı.**

• **Başbakanın otobüsüne saldırı yapıldı...**

• **CHP ve BDP, 2011 seçimlerinden sonra yemin etmeme kararı aldı.**

• **MİT'in Oslo görüşmeleri sızdırıldı.**

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Ricci'nin etkisi hemen hissedildi. Tek hedefi GES'i Genelkurmay'a geri döndürmektir... Çünkü GES ile, Gülen'in ekibi Türkiye'deki her işadamını dinlemiş ve

gereken tehditlere girilmişti. GES'in gitmesi ABD'de kabul edilebilecek bir durum değildi. Genelkurmay Başkanlığı, 1 Ocak 2012 tarihinden itibaren GES Komutanlığı'nı MIT'e devretti. ABD ilk raundu kaybetmişti. Şimdi hedef artık MIT'ti. 7 Şubat 2012 MIT operasyonu, devreye girdi. Emre Taner, Afet Güneş ve Hakan Fidan ifadeye çağrıldı ama gitmemişlerdi.[3]

Bir gerçeği çarpıtmak ve saptırmak için ya koyu ahmak olmak, ya da Ergün Diler gibi "Özel ajan" olmak lazımdı. Oysa bu iddiaların tam aksine Yahudi Ricciardone, GES (Genel Kurmay Elektronik Sistemler) komutanlığının MIT'e devrini çabuklaştırmak üzere Türkiye'ye gönderilmişti ve bu yönde Fetullahçıları desteklemişti. Çünkü GES'in MIT'e devredilmesiyle TSK bir nevi gözü görmez, kulağı işitmez hale getirilmiş, ardından ABD'nin kasıtlı ve yanlış istihbaratı ve MIT'in bu bilgiyi aynen aktarıp yanıtması sonucu gibi facialar TSK'ya fatura edilmişti. Hem bu MIT madem bu denli sağlam ve Hakan Fidan o derece sadık idiyse, Sn. Cumhurbaşkanı niye hain FETÖ darbesini *eniştesinden*, Sn. Başbakan ise *gece bekçisinden* öğrenmişti? Üstelik kahraman Fidan, şimdi Sn. Erdoğan'ın "*FETÖ'yü vaktinde sezmek, hatta desteklemekle*" itham edilip azlettiği DİB Mehmet Görmez'le o saatlerde hangi ziyafetteydi? Üstelik Amerikan karşıtı askerleri tutuklayıp içeri aldırın Ergenekon tezgâhının başsavcısı, yani senin tabirinle *Amerikan karşıtı subay avcısı* Sn. Erdoğan değil miydi?

Hem TSK'yı "*kendi istihbaratını bile yapamayacak kadar güvenilmez ve tehlikeli*" göstermeniz ve GES'in elinden alınmasına bu denli sevinmeniz genel kültürünüzle mi, yoksa *enetik şifrelerinizle* mi ilgiliydi? g

Değerli ve deneyimli gazeteci, dengeli ve adil düşünceli bir kişi olan Müyesser Yıldız'ın şu tespit ve tahlilleri mutlaka dikkate alınmalıydı:

15 Temmuz darbesinin üssü olan Akıncı'yla ilgili dava başlamış bulunmaktaydı. İddianamelere göre, darbenin askeri kanadının "**1 numarası**" Hava Kuvvetleri eski Komutanı Akın Öztürk olmaktaydı. Dava vesilesiyle "**1 numara**" ile ilgili bazı bilgi, açıklama ve ifadeleri yeniden hatırlamakta fayda vardı.
Akın Öztürk

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
27 Eylül 2017

'ün,

“Akıncı Üssüne Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Abidin Ünal'ın isteği üzerine gittim... Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar darbecilerle görüşüp, onları ikna etmemi istedi... Ertesi gün Akar beni de Çankaya Köşkü'ne Başbakanlığa alırdı, ama engellediler”

şeklindeki iddialarının aşağıdaki ifadelerle karşılaştıralım.

Genelkurmay Başkanlığı'nın darbeden sonraki 21 Temmuz'daki ikinci açıklamasında, “Ha va Kuvvetleri Komutanı, Ankara'da Akıncı Üssü lojmanları bölgesinde bulunan Orgeneral Akın Öztürk'ü arayarak, kendisine 4'üncü Ana Jet Üssü Akıncı'dan kalkan uçakların yasa dışı olduğunu, ivedilikle Akıncı'ya giderek oradaki kalkışmada bulunanları ikna etmesini istemiştir”

ifadeleri yer almıştı.

Sn. Hulusi Akar savcılıkta: “Üs komutanının odasına götürdüler ve Tümğ. Kubilay Selçuk ayakta bekliyordu. Bir kanepeye oturtular. Bir ara Org. Akın Öztürk yanıma geldi, üzerinde tişört ve pantolon vardı. Tek başına benim yanıma gelmişti. Hem bu durum nedeniyle hem onu gördüğüm için çok şaşırdım ve burada ne yaptığını sordum. Bugün yanında eşli olduğu şekilde Kara Kuvvetleri Komutanı ile birlikte İzmir'den Komutanlığa ait bir uçakla geldiğini, üsteki lojmanda oturan kızının evinde iken Abidin Ünal'ın telefon ile araması üzerine üstün birilerinin uçaklar kaldırdığını ve bu hususa göz kulak olması gerektiğini belirttiği için buraya geldiğini anlattı”

bilgilerini

aktarmıştı.

Yine Hulusi Akar ertesi gün Akıncı'dan ayrılmasına dair de: “Akın Öztürk Paşa benim götürüleceğim anlaşılınca, 'Komutanım ben de sizinle geleyim' diye söyledi. Ben pozisyonu itibarıyla ve gece boyunca şahsı ile yaşadığım izlenimler karşısında bunun uygun olmayacağını düşündüm ve 'Sen burada kal, kızının evi burada' dedim. Fakat sürekli ısrar ediyordu, onu üs binasında bırakıp çıktık. Araçla helikopter pistine gittik, orada pek çok helikopter vardı”

ifadelerini kullanmıştı.

Sn. Hulusi Akar O Komutanı Niçin Aramıştı?

O gece Akın Öztürk'ün yanında olan Konut Koruma Astsubayı İsmail Keskin'in ifadesinde, **“Ak in Öztürk'ün Genelkurmay Başkanına, 'Komutanım ben de sizinle geleyim' dediğini**

duydum. Genelkurmay Başkanı, 'Akın sen burada kal, bunları kontrol altına al, ben seni 1 saat sonra aldıracağım' dedi. Genelkurmay Başkanı, Akın Öztürk'ün makam aracına bindi, yanında karacı tümgeneral de vardı. Birlikte helikoptere doğru gittiler. Bu sırada karacı tümgeneral benim telefon numaramı aldı ve Akın Öztürk de bu tümgeneralin telefon numarasını almamı istedi ve ekip gitti”
sözleri kayıt altına alınmıştı. Açıklanan Akıncı İddianamesi eklerinde, Akın Öztürk'ün Akıncı'dan ayrılmak için yaptığı telefon görüşmelerinin kaydı ile, halen görevde olan bazı komutanların Savcılık ifadesi de ortaya çıkmıştı.

İktidar medyası, Öztürk'ün bu görüşmelerini şu ifadelerle haber yapmıştı:

“Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga ve Orgeneral Yaşar Güler'in rehin tutulduğu odadan çıkan, darbecilerin başındaki tutuklu eski General Akın Öztürk, helikopterle kaçırılmak istendi. Ancak polis yoğun ateş altında tutunca helikopter havalanamadı ve Öztürk'ün kaçırılma planı engellendi.”

Akın Öztürk, Genelkurmay Başkanı Akar kendisini Akıncı'dan aldırma sözü verdiğini söylüyor, ama Sn. Akar bu iddiayı reddediyordu... Yandaş medya ise, **“Akın Öztürk'ün helikopterle kaçırılma planı engellendi?”** diyordu!? Böylece kafalar karıştırılıyordu; acaba hangisi doğrudu?

Şimdi bir de 15 Temmuz'da Eskişehir Hava Savunma Komutanı olan Korgeneral Nihat Kökmen'in 27 Temmuz 2016'da Savcılığa verdiği ifadeye bakalım. Kökmen o günkü trafiğe dair şunları aktarmıştı:

“08.27'de bir helikopterin Genelkurmay Başkanımızı Akıncı Meydanından Çankaya'ya götüreceği bilgisi alınmıştır. Bunu Başbakanla teyit ederek kalkışına müdahale yapılmadı. Saat 10.00 civarında Milli Savunma Bakanımız tarafından Akıncı Meydanından helikopter kalkışlarının engellenmesi için uçak bekletilmesi, kalkabilecek uçakların pistlerin vurulması talimatı alındı. Bu arada uçakların kalkması engellenmesine rağmen helikopter kalkışı olabileceğinden hareketle pist üzerinde uçak bekletilmiş. Motor çalıştıran iki helikopterin yanına ateş edilerek motor durdurması sağlanarak içindeki personel ayrılmıştır... Saat 12.41'de tekrar kalkış yapmayı deneyen bir helikopter bilgisi bize ulaştı, bu helikoptere de daha önce olduğu gibi ateş edilerek inişi sağlandı. Bu esnada 1. Ordu Komutanımız yine Cumhurbaşkanımızın yanında iken helikopterde kaç kişi olduğunu sordu. Önce pilotlar tarafından içindekiler görülmedi, kısa bir süre sonra helikopterden

iki kişinin ayrıldığı bize rapor edilerek aynı bilgi 1. Ordu Komutanına Cumhurbaşkanına iletilmesi için bildirildi. Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından helikopterin vurulabileceği ifade edilmiş, ben de 1. Ordu Komutanımıza telefonda bir tane helikopteri vurmamızın bir şey ifade etmeyeceğini, çünkü orada bunun gibi 13 adet daha helikopter olduğunu söylemem üzerine gerek olmadığı tarafıma iletili... Bu faaliyetler esnasında yalnızca Başbakanlık koordineli olarak Sayın Genelkurmay Başkanımızı taşıyan bir helikopterin Çankaya'ya Başbakanlığa gitmesine izin verildi, müdahalede bulunulmadı... Daha sonra emir subayı/astsubayları tarafından bize ifade edildiğine göre, darbecilerden Tümgeneral Dişli, Org. Akın Öztürk bizlerin bulunduğu telefon numaralarından görüşmek istediklerini belirtmişler. Bana ve Korgeneral Kadioğlu'na ulaşmaya çalışmışlar. Bu bizim Akıncı Üssü'nden kalkış yapmaya çalışan iki helikopterin engellenmesi sırasında olmuş. Bu sırada 1. BHHM'de komuta heyetinin oturduğu yerin arkasındaki 5055 nolu telefonda Akın Öztürk'ün saat 11.15'te aradığını söylediler. Ben telefona baktım, Akın Öztürk telefonda bana, 'Nihat, uçakları uzaklaştırın, biz Yaşar Paşa ile direk Çankaya'ya Başbakana gideceğiz' dedi. Ben de bunları duyunca, cevap vermeden kapattım. Sonra hava almak için 15-20 dakika sonra dışarı çıkacakken Komuta merkezinden bir alt kata inmiştim ki, arkamdan Korgeneral Kadioğlu'nun emir subayı gelerek, 'Komutanım bir telefon var, bakar mısınız' diye söyleyince kimin aradığını sordum. Tümgeneral Dişli'nin aradığını söyledi. Telefonu aldım. Kendisi bana, 'Genelkurmay Başkanının emri olduğunu, Akın Paşa'ya müsaade etmemizi ve Akın Paşa'nın helikopterle ayrılmasını engellemememizi istedi. Ben de cevap vermeden yine telefonu kapattım. Akın Öztürk'ün ve Tümgeneral Dişli'nin komuta merkezini aradığı telefon numarası dir. Aynı gün saat 13.30 civarı aynı telefon hattından Komuta grubunun bulunduğu hemen arkamızdaki 4111 nolu telefonda Şanver komutanın emir astsubayı Ömer tarafından Genelkurmay Başkanının aradığı söylenerek telefon bana uzatıldı. Telefonda Genelkurmay Başkanı bana hitaben, 'Nihat, Akın-Yaşar konusunu çözün' dedi. Başka bir şey söylemedi, telefon kapandı.'"

Bunları anlatan davanın sanıklarından değil, 15 Temmuz'dan sonra Hava Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanlığına atanmış korgeneral rütbesinde bir komutandı. Daha önce, Akar'ın, Akın Öztürk'ü de Çankaya Köşkü'ne getirmek için uğraştığını, ancak bu yüzden bir bakanla aralarında sert bir tartışma yaşandığını yazmıştık. O bakanın kim olduğunu öğrendik; Dönemin Milli Savunma Bakanı Fikri Işık'mış. Ayrıca Başbakan Binali Yıldırım da Öztürk'ün gelmesine şiddetle ve hiddetle karşı çıkmıştı. Gerçekler böyleyken iktidar medyasının iddia ettiği gibi,

"Akın Öztürk kaçırılmak istendiyse",

bu planın bizzat Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar tarafından yapıldığı olasılığı ortaya çıkmaz mıydı? Bu çelişkileri giderici açıklamaları elbette iktidar yapmalıydı.

[1] (Bak: 02 Ağustos 2017)

[2] (Nagehan Alçı – Değişimin Şifreleri / 04 Ağustos 2017 – Habertürk)

[3] (03 08 2017 / Takvim – Kritik yıl)